

A 16oshonvéd

Előfizetési ár:
Egy évre 7 kor. 20 f. Fél évre 3 kor. 60 f.
Negyed évre 1 korona 80 fillér.

Megjelenik
minden hó 1-én és 15-én.

A lap jövedelme az ezred hadi özvegy
és árva alapját gyarapítja.

A felelet.

Megkötöttük az Ukrán-békét s most már formálisan és teljesen kibékültünk egy országgal, melynek milliós hadserege van és természeti hősege; rengeteg gabonája és ősterményei nagyban befolyásolják majd elkövetkező életünk sorsát.

És most a békertügy első kibontakozásánál mind sürgősebben és életbevágóan nyomul az a kérdés előtérbe, amit a január 15-ki számunkban „Gondolkozzunk” cikkben peditünk meg.

A papirhiány nyomasztó súlya és nehéz — szinte lehetetlen beszerzési módja — kényszerít minket arra, hogy eredeti tervünkől eltérjünk és csak így vezetőcikk alakjában összegezzük a nagy számú válaszok kialakult véleményét és egyúttal bocsánatot kell kérnünk mindazoktól, kik okos, életrevaló eszméikkel támogattak bennünket, hogy válaszukat névszerint nem jelentethetjük meg hasábjainkon.

*

A beérkezett válaszok nagy tömege leginkább a közvetlen felszerelési időszak problémáján töprengnek és elsősorban a ruházatkódás és a polgári élet első időszak megkezdését „hogyanját” kutatgatják.

Mindannyian tudjuk, hogy milyen problematikus most és bizonytalanság lesz a ruházatkódás kérdése.

A hihetetlenül felemelkedett szövetárok, a bőr megdrágult volta és a szinte lehetetlen

beszerzési viszonyok adják ötletszerűen azt az eszmét, hogy minden pótzászlóaljnál állitassék fel egy polgári felszerelési bizottság, mely intézze és irányítsa a leszerelő katonák polgári öltönye, lábbeli és fehérmű kiosztása ügyeit. Természetesen ez csak úgy lehetséges, ha a hadvezetőség megfelelő és olcsó ruhát, cipőt stb. szerez be és nagyon jutányos áron adja át azoknak, kik igénybe akarják venni az árukat.

A másik megszervezendő bizottság a „munkaközvetítő” bizottság.

Ha praktikusán rendezkedik be és ha megnyeri helyes érzékkel a munkaadók rokonszenvét, akkor rengeteg bajtársunk jutna kenyérkeresethez a háború után közvetlenül.

Ennek az intézménynek létesítése a háború után szokásos nagy munkanélküliség megszüntetéséhez nagyban hozzájárulna és mentené meg sok bajtársunkat a bizonytalan jövőtől.

E két intézmény létesítése multhatatlanul szükséges a hadvezetőségtől — számunkra.

Az államnak rengeteg sok befektetése, építkezése lesz a háború után, ami szintén növelni fogja a munka alkalmat.

Ez nagy vonásokban van elmondva, amit tulajdonképpen hasábjainkon kellene kifejtenuk.

Ami hitünk erős, ha a háború utáni Magyarországba visszatérünk, megnyílnak előttünk az érvényesítések és lehetőségek kapui.

Ha visszatérünk — úgy gondoljuk — nem szabad egy bajtársunknak sem a nyomor szeme közé nézni. Új berendezkedések, új realisabb politikából fakadó intézkedések meg fogják

szüntetni a háború előtti Magyarország visszaszerezését.

Ugy érezzük, hogy végre kell törvényhozáshozunk az összeségért, miérettünk munkálkodnia s megvalósítani mindannyiunk által hönhajtott boldog Magyarországot.

Ugy gondoljuk, hogy majd nem kell elsenyvednünk itthon, nem kell, hogy oly sok vérrel és könnyel megáztatott földünk új könyarádat forrása legyen.

Mi megszenvedtünk, mi verekedtünk, mi vérrel öntöztük meg határainkat, mi szent krisztusokként hajtottuk meg fejünket a sok nyomor, mérhetetlen kín és jaj előtt és épen ezért elvárjuk, hogy jöjjön el a háború után a Krisztus országa, jöjjön el a boldogság kora, a megváltás ideje, jöjjön el jöjjön el kopogtasson be mindannyiunk ajtaján, hogy elnehezedett lelkünk megenyhülést találjon s a harcban megizmosodott karunk felvehesse ismét az ekeszarvát békén, boldogan.

G—d.

V. György durbárja Delhiben, Calcuttában.

V. György volt az első és az utolsó angol király, aki mint India császára meglátogatta birodalma gyöngyét, mesés Indiát. — Így érezték ki a nagy idők

látnokai, — ezt hozta magával a császári patens, amelyek India székhelyét Delhibe tette által. A bramánok között arra csodálatosan bevált babona tartja fenn magát ugyanis 2300 év óta, hogy amelyek hódító hatalom Delhibe tette át főhelyét, — elbukott Ha lapozzuk India történetét, Delhit mint fővárost már a Kr. e. 1200-as években ott találjuk. Hat nagyhatalom szállt sirjába alá Delhiben, — most a britt-oroszlan szegődött melléjük hetediknek. Így újságolta ezt Kuncsu Biházi bramán, amikor sanscrit előadását tartva, kikelt az angolok elnyomó politikája ellen.

Mese-India nemcsak gyöngye a brittek birodalmának, hanem főerőssége is. India kapuja a suezi csatorna és a bagdádi-út. Ha ezek elbuktak, India is elveszett. Ez ugyan a jövő zenéje csak, — de könnyen megeshetik, hogy magyar baka fogja döngetni kelet kapuit, ők is bele szólanak a messze kelet és India sorsába.

Az indiai császár diadalutja Bombayban kezdődött, ahol avval a feleségizott fantásiával várták, hogy ragyogni, tündökölni fognak a fenséges urak a mérhetetlen kincsek súlya alatt. Nagyon elkeseredtek a jó hinduk, amikor egy szerény, — fehér ruhába öltözött, — nagyon is köznapi emberkét láttak és egy jól megtermett királynét egyszerű utazó ruhában. Szétfoszlott az illúzió, ők másképp gondolták az egészet. A párszik mégis csak kitétek magukért. Kosárszámra szórták az igaz gyöngyöt a császári pár útjára.

A főcél Delhi volt, — a koronázás, illetve annak esüfolt üres ceremonia, minden indiai vonatkozás nél-

Legyen világosság!

Ezt zokogom, sirom, üvöltöm kétségbeesve, jajongva. Hol van az ember, vagy Isten, aki világosságot gyujtana agyamban, „Uram segíts, mert elveszünk!” Kezemben az újság és nem merek belepillantani. Félek attól, hogy a tudatlanságom és tájékozatlanságom napnál világosabban derül ki. És mégis félve felnyitom a szemem és olvasok:

— A vörös gárda teher lett. A fehérgárda megszállotta Helsingforsot és London külvárosai ellen vonul. A szanszkritt származású Krilenkó zászlóost, az orosz hadsereg főparancsnokát elfogta törzskarával együtt és Ceylon szigetére száműzte. De amint a Van Dyl jelenti Dániából, nem Krilenkó volt az akit elfogtak, hanem Romanov Miklós, az excár, aki Krilenkó maszkjában akarta visszaszerezni trónját. — Az Ukrán és a Bugrán „radairossz” egyesület, mely a hírek szerint már nem képviseli a zsákhordók érdekeit — különbekét kötött a búrokkal. A békekötésről szóló okiratot aláírta Rabindranát Tagore államférfiu is, aki azelőtt író volt. Ebből a tényből kiderül, hogy a csingánézek nem engedik magukat tévútra vezetni az ántánt mézes

madzaga által és készek arra vérük és életük árán is, hogy a lett köztársaságot önállónak ismerjék el. — Krilenkó, alias Romanov Miklós megszökött a mulattok kezéről, kiknek a fehérgárda adta át örzés céljából és most 35 ezer és fél emberrel nyomul előre, hogy első Trockij uralmát kétségessé tegye. — Lenin egyik ágyuját Pétervár utcáján elveszítette, kérik a becsületes megtalálót, hogy illő jutalom ellenében (12 darab cárskalp) adja vissza. Megkeresések Breszt Litovszk 25-ös barakk jobboldali ajtó címzendők. — Kaledin a kozákok élén megszállotta a Don befagyott tükrét és várja, hogy valakit hozzanak, akit al-hetmannak kiálthasson ki. Beszarabiát és Dobrudását Romániába helyezték át. — Az orosz zsidók kimondták, hogy átokkal sujták a bolszevikket, mert egy pópát lábánál fogva felakasztottak egy családfára. — Az Ukrán kormány nem köt különbekét, hanem befejezi a háborút. (Ahá — értem.) — A francia és német bolszevikiek Rio de Janeiróba mentek, hogy a cserebogár hallhatatlansága kérdésében az állásfoglalásukat beszéljék meg. — A breszt-litovszki tárgyalás döntő stádiumba jutott: elhatározták, hogy tárgyalni fognak. Ámbár Trockij még mindig kétszínű játékot folytat és egyik nap kék, másnap zöld szakállal jelenik meg, nehogy előző napi kijelentései-

kül. A nem véletlen csodálatos rendje úgy hozja magával, hogy rossz omenek kísérték a Delhibe való bevonulást. A fenséges ur Delhi hajója elsüllyedt, Delhiben, a sátor városban kigyuladt a császári samiana, (sátor) teljesen porrá égett. A koronázási ceremónia alkalmával pedig előjelek mutattak reá a vég kezdetére. Ezeket Kuncsu Bihári mondja teljes meggyőződéssel, amelyre a közeli jövő fogja majd rányomni a valóság bélyegét.

A Delhiben kifejtett pompát jellemzi, hogy külön sátorváros épült, külön állomással. szikratáviróval, postahivatallal, külön bélyeggel etc. Már egy évvel azelőtt sok százezer kéz munkálkodott azon, hogy a koronázásra rendben legyen minden. Közegészség szempontjából fontos, hogy kerek egymillió patkányt fogdostak össze Zárójel közé téve, — előttünk tijság és komikum egyuttal, hogy az állomáson lévő raktárak ellen rablótámadást intéztek a majmok. Négyyszáz csirkét elcipeltek, rengeteg podgyászt szétűltek Hanumán isten népét erre a tetre a nagy éhség készítette.

A koronázáson kívül a maharásák hódolata volt érdekes. Legimponálóbb volt a barodai gékvár viselkedése, aki avval vonta magára a figyelmet, hogy köznapi ruhában jelent meg és hottal a kezében fejbiccentve hódolt a császári pár előtt. Összeröffenek az angolok és iszonyú büntetést mértek rá, elvonták az ágyulövéseket tőle. Ugyanis ha valamely maharásda megérkezik, ágyulövést tesznek a tisztetetére — rangjának megfelelő számú Kihirdették a híres császári patenst, hogy Delhi lesz a főváros és nem Calcutta.

ért felelősségre vonják. — *Lenin* benősült *Petir* családjába: elvette a legfiatalabb unokahugát a volt szerb királynak. Utóbb arról értesül a *Westminster Gazette*, hogy nem is igazi lánya volt. (Puresa. Ez egész más világításba helyezi az egész keleti kérdést.) Megkezdjük a románokkal a fegyverszünet tárgyalását: ezt jelentik február 10-én. (Eddig tehát *tügyalis* nélkül volt fegyverszünet.) — *Kaledin* kikiáltotta magát köztársaságnak és megalakította az alkotmányozó gyűlést. Tagjai lettek azok, akiknek keresztneve *Nikolij* Most jön a hír, hogy *Trockij*, *Lenin*, *Krilenko* hajlandók a békekötésre, ha *Vilmos* császár leborotváltatja a bajuszát. Amint hírlik ebbe *Kühlmann* nem megy bele. Ebben a kérdésben egyezség jött létre és abban állapodtak meg, hogy amelyik orosz katonának nő a bajusza, borotválni köteles, ezzel szemben 16-tól 21 éves korhatáru katonának csupán 8 és fél cmtr. nagyságú bajuszt viseljenek. Az azon túlvét a Szörközpontnak kötelesek beszolgáltatni. — *Romanov Miklós* az excár megszökött a „fűszer” szigetéről és 132 benschülöttel utban van *Mekku* felé, hogy török csapatokkal egyesüljön és döntő csapást mérjen az angol csapatokra. — *Lloyd George* nagy beszédet mondott az angol alsóházban, hogy a háborút a legnagyobb

Volt durbár, processio, tűzijáték, sportmultságok etc. Ezután Calcuttára került a sor.

Calcuttában a Red-Roadon sok százezer ember szorongott. Katonaság, rendőrség tartotta fen a rendet. 80,000 iskolás gyermek énekelte az angol himnust, György király már fáradt volt, alig-alig emelte a kezét, amíg Mary királyné látszólag fel volt villanyozva.

Többször lehetett őket látni automobilon a nép között, szóba álltak velük. A hinduk majd felfordították csupa szeretetből és lelkesedésből. Jellemzi a mob viselkedését, hogy a durbáron, amikor elhagyta a fenséges pár a helyét, a tömeg áttörte a kordont és csókokkal horította a trónokat. (Lehet, hogy meg volt rendelve.) A calcuttai maidánon végbement durbár páratlan unikum volt a maga nemében 600 elefánt, 1200 lovas és 3000 gyalogos vett részt benne. Ami pompát csak kitudtak fejteni, minden ott központosult. Az ékszerek sokasága, a ruhák színopinpája, a selyemmel burkolt arany trónusok az elefántokon felülmulhatatlan volt.

A tűzijátékon 60,000 katona fáklya felvonulást tartott. Csupa véletlenségből a császári emelvény alatt állottam, jól megfigyeltem György király fáradt arcvonásait, akinek minden ünnepegnak a terhére volt, látszott rajta, hogy már szabaduini óhajt.

Lezajlottak a calcuttai fényes-császárnepok is, hullott a rendjel és a kiténtetés. Minden a régiiben maradt különben az induk tovább húzták a rabigát, egyedül a bengalok szóltak közbe dinamitbombáikkal

lelkesedéssel és elzántsággal folytatni fogják a befejezést. Nem különben az olasz és francia kamarákban is hasonló értelmű határozatokat hoztak. — *Wilson* azt üzenté át a versaillesi haditanácsnak, hogy csak addig tartsanak ki, míg megépíti a hidat *New-York* és *Bordeaux* között. Akkor annyi embert küld, hogy a központi hatalmak frontját szöröstül-böröstül megehegessék. Jelszó: kitarítani. — A francia, angol, orosz bolseviek kölcsönösen kiátkozták egymást az egyedül üdvözítő szentegyházból. — *Buchanan* pétervári angol követ most *Stokholmban* székelt, ott is marad addig, míg a *fehér gárda* döntő győzelmet nem arat a *lila dandáron*. Erre azonban a közel jövőben nem lehet remény, mert *Alexander Basedoff* elvtárs sereget szándékozik gyűjteni a *zöld hadosztály* ellen, mely szövetekezett a *kékekkel* és vissza akarja állítani a cári trónt, ha *Miljukovot* cárevicsnek elfogadják és megalakítják a *szivárvány szindikátust*, melynek elnöke az *ultra ibolya*-isták főnépbiztosa. — Az ukránok döntően megverték a bolsevikeket. A bolsevikek elfoglalták *Kievet*. Az ukrán rada *Konstantinápolyba* menekült. — A bolsevikek visszavonultak *Rosztov* felé, ahol a mensevikek kezébe kerültek, kik az egész vezérkart foglyul ejtették s ötmillió puskát, harmincezer géppuskát,

és felhangzott a „bandé matarám^(*)” hangos riadója, mint az indiai szabadság előhírnöke és az angol uralom végének a kezdete.

Tóth Jenő.

Előfizetőinkhez!

Előfizetőinket bizonyára nem fogja meglepni, hogy bejelentjük lapunk árának felemelését.

Hisz jól tudja mindenki — nem kell részleteznünk — mily okok indítanak minket e lépésre. Csak azt szögezzük le: míg megtudtunk birkózni a papírdrágasággal, a nyomdai és szállítási költségekkel, addig nem gondoltunk egy pillanatra sem arra, hogy feemeljük lapunk árát. Most minden megváltozott; a nehézségek, melyek a lap előállítása körül állnak fenn: megsokszorosodtak, a papírt 100%-kal drágábban kell vennünk.

Minden előfizetőnk tehát be fogja látni, hogy drágításunk mérve még közel sem jön ahoz, ami tulajdonképpen reális volna részünkről.

Gondoljon minden előfizetőnk arra a nemes és szent célra, mely tulajdonképpen lapunkat életre keltette, gondoljon mindenki ezredünk

*) Bandé matarám . . . Hazám leborulva imádlak . . .

tizenhatezer ágyút s hat lovat zsákmányoltak. Az elfogott katonákat megszijjazva szállították a *Vier-Pil* erődbe. — A *Don* vidékén a lakosság vallásos körmenetben járja be a környéket, élén *Rasputinnal*, ki feltámadt és megesküdtött, hogy addig nem hal meg, míg gyilkosai sarkát hátra nem fordítja. A *Temps* jól értesült forrásból közli, hogy *Rasputin*, mióta meggyilkolták, nem szerepelt nyilvánosság előtt. Ebben az ügyben egy francia képviselő sürgős interpellációt jelentett be, amit zárt ülésen tárgyaltak s így róla közelebbi hírt nem tudni. Annyi azonban közölnek a lapok, hogy 12 képviselőt az ülésen felnegyeltek (12. 4. 48) és öten orr nélkül, a külügyminiszter pedig hosszú orral távozott. Bukása a legközelebbi órákban várható. Utódául *Bobi basát* emlegetik. — A francia *rada*-isták a *Párison* átmenő délkört *Caillaux* nevére nevezték el. Emiatt *György* angol király a *Greenwich*-i csillagvizsgáló vezetőjét kétszer homlokon csókolta — második némi célzattal történt — és biztosította pártfogásáról a francia sovinizmus ellen. — Ukrajnával megkötöttük a békét, már egyedül a *Kiev* néptanács nem akarja a békét. Saját szakállára folytatja tovább a háborút *Románia* ellen. — A román király legutóbbi beszédében annak az óhajának adott

sok, sok ezer özvegyére és árvájára és akkor úgy hisszük, senki sem fog csodálkozni a lap árának felemelésén.

Február hó 15-től kezdve minden új előfizetőnek előfizetési ára lapunkra

egy évre 7 K 20 fill.,

fél évre 3 K 60 fill.,

negyed évre 1 K 80 fill.,

példányonkénti ára 30 fillér.

A 16. honv. gy. ezred története a román harctéren.

Irta: Dr. Máriássy Lajos főhadnagy.

(II. rész, 3. folytatás.)

A hegyi tüzérség leszerelt és egynéhány, az Uz völgyben látható román szakaszt hathatós tűz alá vett. Ugyanekkor a Csobános völgyben is élénk puskatüzelés volt hallható, amely — mint később kiderült — a II. zászlóalj 7-ik századának egy román utóvéddelel való csatározásából eredt.

Az ezred egy kis kerülővel folytatta útját és délután 5 órakor Sárhavasára beért, ahol éjjelezett. A rendes biztosításán kívül 1 szakaszt a Söverjesre előre küldött.

Ily körülmények közt, a csak térképszerinti távolságot számításba vevő parancs: a Magyarosra elő-

kifejezést: még egyszer *szeretne* kimeggni a frontra, akkor rendet teremtené. Egyébként halljuk, hogy le akar mondani, de még nem tudja, hogy hová menjen, mert a cári család tartózkodási helyének klímája nem egészséges s a kastély, amit felajánlottak — a kikötő munkások tanácsának van lefoglalva. Egyelőre nem döntött a román király. De megfogadta, hogy fog! Addig is ajánlja „A *pacsirta*” hangjegyeit. Pardón, ezt nem ő, hanem „Az *Est*” teszi. — *Virradat*. — *Borbizomdnyos*.

Elveszett sertéshizlalda. — Lenin ballába, mely éppen olyan hosszú, mint a jobb. — Földbirtokot keres orosz hercegi család. Büdszentmihályt elér-
verezik. Szabadalmat szerez *Kerenszky*, *Áron* és *Molnár* cég. — Barnazsir. — Magkereskedés. — Az *Est*. — A Nap. — Tüzifa Simonné házhoz szállítva. 98%-os rézgálic belépett az ujonnan alakult *sebe-seki* pártba. — Méz, schellak, dugó kerestetik. — Pályázat az új gárda elnevezésére. — Színek mellözve . . . 12 fillér. — Az *Est* . . . A Pesti Napló nem csatlakozott. . . . Disznóság! Pfu! . . . Zsákot, zsineget, ponyvát! Ön kidob, ha fizet — de ha nem fizet kidobják . . .

Ezek után a helyzet — remélem mindenki előtt teljesen világos!

K—

nyomulni, nem volt végrehajtható, sőt már az utak hiánya miatt már eredetileg is az Uz völgyben hagyott s parancs szerint az előnyomulást ott követte az útközet vonat, addig a málhás állatok (az ágyus osztagéi és a hegyi felszereléshez tartozó egyéb málhás állatok) csak délután 9 órakor érkeztek be az éjjeljezési helyre s a másnapi előnyomulásnál az Uz völgybe kellett őket visszairányítani, mert a fatönkökkel, döntött fákkal betakart terepen a könnyebb lovak sem voltak képesek mozogni s erő-állapotuk a meredek lejték leküzdését teljesen kizárta

Már itt érezhetővé vált a vízhiány úgy, hogy a főző-ládás állatok előrehozatalának lehetetlensége folytán a legénység és tisztek csak husconzervvel voltak kénytelenek beérni, amelyre a kétszeresen megkivánt vizet azonban nem lehetett sehol sem megtalálni. Így a rendkívüli fokozott fáradalmak mellett még a szomjúság is gyötörte az ezred minden egyes tagját!

Mindez azonban nem volt akadály. Másnap a tűzértségnek a Katlan ormán való visszahagyása mellett az ezred biztosított menetben tovább folytatta előnyomulását.

A tegnap észlelt nehézségek mintegy hatványozottan érezhetők. A szomjúságtól és fáradságtól gyötört honvédek csak nehezen kapaszkodnak fel az olykor 40° os lejtéken. Az előző napi teljesítmény mindenkinek lábát elzsibbasztja s így gyakori pihenésre van szükség.

De azért csak előre. Ellenséges behatás nélkül vonul az ezred a határgerincen, éléri a Magyarost, Lápost, majd itt keleti irányba letérve dut. 3 óra kor az 1330 magaslatot

Alig bontakozik ki az él, amelynél a dandárparancsnok és ezredparancsnok is tartzkodott, egyszerre sortűzet kap. A szemben levő egy rendkívül mély szakadékkal elválasztott, nagyon meredek 1330 magaslat, ettől északra 1252-1136, délre 1342—1220—1223 ellenséges erőkkel van megszállva. Az előnyomulás véget ért! Megkezdődött a határmenti harcok véres sorozata. Az ellenség megerősített állásokban, a hazai föld védelmétől áthatva rendkívül makacsul védekezett. De ekkor még nem gondolta senki, hogy a kitűzött éjjeljezési hely. (Darmanesti oláh község) egyelőre csak ábránd marad s hogy az 1330 magaslat lesz az a pont, ahol erőink elégtelensége, a sebtiben összeszedett s a Moldvát fenyegető veszély elhárítására oda dobott, Dobruzsából elvont ellenséges erők tulnyomó ereje megállást parancsol!

Az I. zászlóalj három százada harchoz fejlődik, egy százada tartalék a jobbszárny megett; 2 géppuska a bal — 2 géppuska a jobbszárnyon a III. zászlóalj 2-ik fél század 2 géppuskával tartalék a közép megett.

Feladat: támadás! az ellenség állásának áttörése, észak felé visszaszorítása. (Folytatjuk.)

Levelet irt a lány...

És aznap este pergőtűz után
(Harmincan voltak már csak száz helyett
És mind a harminc sápadt, vértelen)
Sirokat ástak a hegyek megett —
És aznap este kapta meg a hadnagy
Az illatos, pecsétetes levelet.

És az állt benne címeres papíron:
„Az ujságot először Néked írom
Kis pajtásom, én menyasszony vagyok!
Kezemen ékes, nagy gyémánt ragyog.
És azt hiszem, nagyon boldog leszek.
Neked egy full bred paripát veszek.
S most arra kérlek — megbízott anyám —
Nálatok szolgál az a kapitány,
Kivel mult télen... De hiszen tudod...
A hirt neki is el kell mondanod.
Kíméletesen, persze. Kedvesen,
Intézzétek el, szépen, csendesesen,
És mondjad meg a kapitánynak:
Az egész álom volt csupán,
És mondjad meg a kapitánynak:
Ne haragudjék én reám!
Küldje vissza az amulettet
És az akkori képeimet...
Talál nálam különb leányt is
S jélében belül elfeled.
Mint röpke dalt, mint téli álmot,
Mint az elhervadt hóvirágot.”

A hadnagynak köny jön szemébe
És arca lángol. Megremeg.
Isten! Hogyan mondja meg neki:
Akiért harcol — más szeret.
És atkozza szörnyű átokkal
A leányt és a levelet.

És aznap este futótűz gyanánt
Szállt szét, a hir a harcosok között:
A kapitány, a hős, vitéz vezérük,
Sebet kapott az utolsó csatán,
Vérzik — ma éjjel meg fog halni tán.

„Mit hoztál hadnagyom? Tőle levelet?
Olvasd fel, még hallom, később nem lehet.“
Szikrázó hóban térdepel a hadnagy,
Felolvass halkán egy kis levelet:
„Csak Téged szeretlek, soha el nem hagylak“
— Látod pajtás, mily nagyon szeretett!

Mindennek vége. Felzokog a hadnagy.
Körülte a hóban vérvirágok fagynak...

ZSUZSANNA MÁRIA

Repeszdarabok.

Rovatvezető: *Dongó.*

Egy új betegség

szedi egyre sürűbben áldozatait pótzászlóaljunk kebelében. Az új kór, mely a pöttöst székhelyéről, Besztercebányáról indult ki, veszedelmes rohamossággal terjed s az orvosfőnöki kar teljesen tehetetlen vele szemben, mivel a baj ellenszerét eddigelé a legnagyobb kutatás dacára sem sikerült feltalálni.

Az új betegség tudományos neve: *passiancitis melancholica*, magyarul: *mélabús patiencc-kór*

Tünetei a következők: A beteg lassan elveszti érdeklődését a külvilág s annak minden silány s általa mélyen lenézett megnyilvánulásai iránt. Magába zárkózott, mélabús, szinte búskomor lesz s az öngyilkosság különböző nemeiben válogat, a ruhaszárító kötélről a gyorstűzelő hajóágyugig. Ez a baj u. n. előkészítő stádiuma. Ezután következik a teljes kifejlődés, olyformán, hogy a beteg egy-két, némely esetben egész sereg pakli francia patiencc kártyát vásárol, ezeket állandóan magával hordja s minden lehető és lehetetlen alkalommal előveszi, ahol csak asztal vagy ehhez hasonlítható horizontális síkfelület van s arra patiencc-ot rak reggeltől délig, déltől estig, estétől reggelig, néha az étkezések kihagyásával is. A beteg testtartása a játék kirakása közben lanyha, ernyedtt, tétovázó s ilyen pillanataikban előszeretettel kapaszkodnak meg a kezük ügyébe eső palack-formájú idomokba, különösen ha azok esetleg különböző szeszes folyadékkal telvék. Ezenkívül magukat minél sürűbb füstfelhőbe burkolják s rendszerint „Erdőégés” márkájú cigarettát szívnak, emellett minden egyéb személyes és szolgálati teendőket kitartóan elhanyagolják.

Egyedüli életcéljuknak, mely számukra az élet értékét adja, a patiencc-rakást tartják s ezen állapotukban őket megközelíteni vagy megzavarni határozottan veszedelmes, mert a kór rendkívül ragályos s pusztá testi érintésre is terjed.

Az eddig próbált rendszabályok kivétel nélkül hiábavalóknak bizonyultak. Morfium, aspirin, zacherlin, budai keserűvíz, Egger mellpasztilla, Kvizda-fluid, Odol, Digestol, Glück stb., mind hatástalan maradt.

Az egészségügyi és tudományos körök figyelmét már felhívtuk erre a veszedelemre s igazán nagy jótétemény volna ránk nézve, ha a betegség szérumát megtalálni sikerülne.

Figyelmeztetés.

Akit esetleg evvel az új bajjal akarnának helyőrségi kórházba utaltatni bajmegállapítás végett, azokat

jóelőre figyeimeztetjük, hogy ne fáradjanak, mert a helyőrségi kórházak a *passiancitis melancholicát* még nem tanulmányozták s a benne szenvedőket veszedelmes szimulánsoknak tartják.

Tyn.

Repez a repeszdarabokról.

A század tisztjei „A 16-os honvéd”-ról beszélgettek. Arról, hogy irni kellene valamit a lapba, gyűjteni anekdotákat, megtörtént tréfás eseteket.

— Azt, azt. Gyűjtsetek repeszeket a legénység körében — mondá a századparancsnok.

És elváltak. Másnap reggel a századparancsnok megy ki a fedezékből, hát a fedezék előtti tér tele van ócska vasakkal. Srapnell hüvelyek, gránát és aknaszilánkok nagy halomban hevernek együtt. És hat ember, az egész századtörzs, jön-megy és mindegyik hoz egy darab ócskavasat.

— Mit csináltak, erre meg arra . . . dühöng a századparancsnok.

Mire megszólal a tisztiszolgája:

— Tegnap este mondta a hadnagy ur a tiszturaknak, hogy gyűjtsenek repeszeket. Hát azt gondoltuk, mért fáradnának a tiszt urak, hozunk mink annyit, hogy öt szekér se bírja el.

Ki is az?

Iskolát tart a szakaszparancsnok és felszólít egy öreg népfelkelőt.

— Öreg, ki a fegyveres erők főparancsnoka?

Felkemereg az öreg és megfontoltan kivágja:

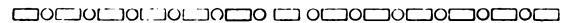
— Alázatosan jelentem, a *főfegyvermester* úr!

A sötét jövő.

Az ukrán különbéke hallatára általános öröm, csupán az egyik *öreg csatafiú* — mellén 35 kitüntetéssel — ül búsan.

Mi bajod? Hát nem örülsz a békének?

— Minek örüljek? Megint mehetek vissza az — *iskolába.*

Sokszor úgy szeretnék irni.

A háború előtt vala

Egy költő, akinek

Igy kezdődött egyik dala:

Sokszor úgy szeretnék írni.

És nagyon szerettem egy szerelmet

S mivel nem hagytak neki békét a rimek

Lelkében

Épen

Ez a dalocska termett. —

Esetem ugyanaz, de makkba:

Vajudom, rimeket fürva-faragva

S keservesen sóhajtozva:

Sokszor úgy szeretnék irni,

Valamit a 16-osba.

Pont.

A besztercebányai korzó.

Istenkém!

Most zajlik Besztercebányán a déli korzó

A napfény lágyan, gyengén

Elömlik az aszfalton

S a sok kardon

Amit tisztak viselnek. —

A női ruhák selymek és nem selymek,

Ibolya illat árad széjjel

A leányok titokban szemeznek. —

Besztercebányáról álmodom ma éjjel.

Pont.

Krausz Simon a „Magyar Bank“ vezérigazgatójának 10,000 koronás adományát Mestitz János ezredes ami özvegyeinknek és árváinknak juttatta.

Tizezer koronát juttatott Mestitz János ezredes volt ezredparancsnokunk özvegyeinknek és árváinknak Mi most nem méltatjuk részletesen e nemes tettet — még visszatérünk rá következő számunkban, — de hiszen a pénzhez mellékelte átirat mindennél fényesebben és világosabban beszél.

Itt adjuk közre az átiratot teljes szövegében;

A m. kir. besztercebányai 16. honvéd pótzászlóalj parancsnokságának

Besztercebánya.

Érdi Krausz Simon barátom - jótékonyágáról országszerte ismert vezérigazgatója a „Magyar Banknak“ a betekintés végett *visszakérőleg* idecsatolt levél tanúsága szerint korona 10,000 azaz tizezer koronát bocsátott rendelkezésemre, mely összeget a 16. ezrednek, illetve ezen ezred özvegy és árva alapjának javára ezennel megküldök.

A viszonyokat ismerő természetesnek, egyben méltányosnak és igazságosnak tojja találni eme elhatározásomat, mely csak egy parányi része lehet ama hálám és szeretetem lerovásának, melyet a Királya és hazája iránt mindig, utolsó csep vérig és lehelletig hűséges, derék és vitéz régi ezredem iránt érzek, mely ezreddel a véres világháború első három évében, annak több mint 50 csatáit, ütközeteit és vállalatait küzdötte, mindig és kivétel nélkül győzelmesen és eredménnyel végig.

Kérem ezt a 16. honvéd gyalogezred parancsnokságának is tudomására adni és a derék ezred jelenleg is kint küzdő tagjainak üdvözetemet és szívem mélyéből fakadó, annak egész melegségével érzett szeretetemet és ragaszkodásomat, a további harcokhoz

pedig legjobb szerencsekívánataimat tolmácsolni azon üzenettel, hogy az ezred minden lépését a jövőben is mindig élénk figyelemmel kísérve róla ezután sem fogok megfeledkezni.

Szívélyes bajtársi üdvözléssel

Kassa, 1918. év február hó 1.

Mestitz ezredes s. k

jel. ker. par. helyettes
mint volt parnoka a 16. h. gy. ezrednek.

Az olasz győzelmek titka

vagy:

Meteorologia a modern hadviselésben.

(Egy elkésett riport.)

Írta: Tyn.

Még jóval lapunk megalakulása előtt, 1915 nyarán merő előrelátásból külön tudósítót küldtünk az olasz frontra, hogy onnan — 1917-ben megindítandó újságunk számára anyagot küldjön. E külön tudósítónknak egy rendkívül érdekes és mindenekelőtt tárgyilagos riportja, hihetetlenül kalandos utakon most jutott kezeinkhez s bár maga a cikk ilyenformán veszített aktualitásából, mégis érdekes bepillantást enged régebbi események kulisszái mögé, melyeket a megsokkoltól egészen eltérő, új világításban tár elénk.

Tudósítónk egy izben egy felderítő hydroplánal repült s ebből oly szerencsétlenül, vagy szerencsésen bukott ki, hogy pont egy alatta haladó német tengeralattjáróba zuhant mely sürgős megbizatással épen Amerikába készült. Kénytelen kellelten át kellett hajóznia az Oceánon, visszafelé a híres „Deutschland“ utasa volt. Egy izben ennek fedélzetén sétált, mikor beléakadt egy arra haladó Zeppelin leeresztett horgonyába, mellyel egy elvesztett mentőcsónakját akarta kihalászni Tudósítónkat mentőcsónaknak nézték, kihalászták, felvontatták a Zeppelinre s csak ekkor vették észre a tévedést. A Zeppelin épen Revalnak tartott, később azt bombázta. Ott leötltek, lezuhant tudósítónk hadifogságba esett, s most mint kicserélt rokkant tért haza Hapa-Randán keresztül s hozta magával az alább közölt riportot

*

Az olasz generalissimus, Cadorna személye lehet őta tőrhetetlenül érdekelt. A kielégítetlen érdeklődés pedig olyasvalami, mint egy szálla, mely kiválóan kellemetlen helyen akadt a hőrnök alá s csak természetes, hogy szabadulni igyekszünk tőle. Én is

elhatároztam, hogy kihuzom a kellemetlen szálkát, illetve meglátogatom Öexcellenciáját a főhadiszállásán.

Ily ritka alkalomra természetesen díszbe kellett öltöznöm. És pedig kiváló gonddal. Hogy az ántánthú dicső hadvezérre már külső megjelenéssel is jó benyomást értekek. a végtelékig menő aprólékos figyelemmel válogattam össze ruhadarabjaimat. Legelőször felöltöttem vadonatúj, még alig használt aranyhímzéses zöld frakkomat, melyet a francia akadémiai tagsággal együtt azonnal elnyertem, mihelyt „A csirkék étrendje a lojásnak még kemény héj nélküli állapotától kezdve egészen a konyhakéség” című hat kötetes csodás értekezésem a könyvpiacra megjelent. Azután sorra került a lila-vörös bársony, aranyujtásokkal dúsan kivarrott ujjatlan mellény, melyet két év előtt egy gyönyörűen fejlett háromszarvu kecskéért kaptam Nikita Tatától Cetinjében. Valaki azt hiheti talán, hogy tévedek a sorrendben, előbb kellett a mellényt felvennem s aztán a frakkot. Ó nem! Tudni kell, hogy a ernagore mellény olyan ruhadarab, melyre nem illik kabátot venni, ezért a zöld frakkot inkább alulra öltöttem Hamisítatlan olasz dragonyos bricseszt huztam fel ezután a nagy költő, az „isten” D' Annunzio ajándékát. Nizzában lepett meg vele viszonzásul a nagy örömet, melyet avval szereztem neki, hogy a kedvenc agarát megtanítottam a vitorlakelésre s azontul, ha az utólrhetetlen Mester vitorlázni ment, az agar kezelte a vásznat s ő, ah, ő . . . költött . . . az írót agárszürke keztyűs kezében tartva.

De miért bolygassak ennyi kedves, régi emléket? Ha minden ruhadarab történetét el akarnám mondani, sohasem érnek a végére. Elég annyit tudni, hogy a lábszáraimat valódi szíjjakkal keresztben lekötvé, cipőm igazi angol szögestalpu „Globetrotter” márka, kezimeim belga keztyűket huztam, tárcámat megtömtem orosz cigarettákkal, alaposan végiglocooltam magam francia „La genie de l' Ouest” parummal s im utrakészen álltam. Minden eshetőségre számítva felesatoltam még egy hat és fél lövetű revolvert is, hogy harciasabb külsőt kölcsönözzek magamnak s magamhoz vettem egy csomagot, egy kedves kicsi meglepetést, melyet a dicső hadvezérnek szántam s személyesen voltam neki átadandó.

Igy elkészülve felpattantam képzeletem szárnyaival s elrobogtam az olasz főhadiszállás felé.

Az ut roppant rövid ideig tartott s mihamar megérkeztem. A leszállásnál egy kis baleset ért: a magammal hozott ajándék csomagocska erősen odaütődött a földhöz s hogy újra elfogadható állapotba hozzam, kénytelen voltam a fogadtatásomra odasiető előrsőktől egy befőttes üveget s némi kevés hólyagpapirost kérni. Hamarosan megkaptam, — az olasz hadtápvonal bámulatosan működik! — s ajándékomat rendbe hozva kijelenttem, hogy mehetünk, vezessenek az Eccelenza elé.

Bekötötték a szememet, egy direkt erre a célra praeparált kendővel, melyen pontosan a szemek helyén két dió-nagyságu lyuk volt vágva, úgy, hogy mindent nagyszerűen láthattam. S még ezen felül figyelmes vezetőim, hogy a tájékozódást megkönnyítsék számomra, nem zugzugas vonalakban vezettek, — amint az a többi harctereken eléggé bevált, de mindenesetre elavult szokás, — hanem toronyíránt, egyenesen a fővezér szállása felé.

A sik vidéken már messziről feltűnt valami óriási arénaféle épület, olyasmi, mint a Beketow cirkusz a városligetben s több kilométernyi távolságból pompásan olvasható volt az oldalára három-négy méteres betűkkel ráfestett felírás: Főhadiszállás. Közelebb érve úgy láttam, hogy az, amit én az épület oldalának hittem, csak egy körben futó magas palánk s ezen belül van a tulajdonképeni fal. Vezetőim aztán már eddig is tapasztalt hallatlan előzékenységgel megmagyarázták nekem ezt a mesés újítást. A fővezér szállása tényleg egy nagy cirkuszerű, köralaku, kúpos fedéllel fedett, hullámos vasbádogból épült alkotmány, melynek oldalaira s itt van a többi hadvezetőség ötletszegénységét siralmas szímben feltüntető zseniális újítás — messze látható betűkkel ráfestették a „Főhadiszállás” szót, hogy az utolsó közember is a legtávolabbról tájékozódhassék holléte felől. (Az olasz hadvezetőség, mint nemes ellenfél, mely tudja, mi illik, az ellenségről sem feledkezett meg s ugyanezt a felírást ráfestette az aréna kupolájára is az ellenséges aviatikusok tájékoztatása céljából.) Ámde, hogy az oldalsó telírást, mely nem neki volt szánva az ellenség le ne olvashassa, az egész épületet az eresz magasságáig erő kerítéssel övezték, mint ahogy a gallér övezi a nyakat. És ismét ámde: ilyenképen a saját katonáik elől is el lett volna tákarva a felírás, tehát ezt megakadályozandó — micsoda pompás ötlet! — a külső kerítésre is ráfestették a varázsigét. Hogy ilyen berendezés mellett a kitűzött célt mindkét irányban, úgy az ellenséggel, mint saját katonáikkal szemben tökéletesen elérték, az csak világos?

(Folyt. köv.)

Kitüntetés, előléptetés.

Adataink közlését csak a forrás megnevezésével engedhetjük meg.

Tiszti kitüntetés és kinevezés.

A m. kir. 32. honvéd gy. ezred parancsnoksága Pál Ferenc t. zászlóst (nem rég tért vissza, mint csererokkant (Oroszországból) az ellenség előtt tanusított vitéz magatartása elismeréséül az I. o. ezüst vitézségi éremmel tüntette ki.

Tiszti kinevezés. A 66. gy. ezred parancsnoksága *Breznai* Ferenc őrmester hadapródjelöltet tartalékos zászlóssá nevezte ki. — A pótzászlóalj parancsnokság *Kovács* Pál kpvj. őrmestert zászlóssá nevezte ki. — *Denk* Lajos őrmester hadapródjelöltet tartalékos zászlóssá nevezte ki a 20. honv. gy. e. parancsnokság.

Előléptetés a pótzászlóaljnál. Szakaszvezető lett: *Frey* Gyula éé. ő. tizedes, *Gruber* Károly tizedes, *Schlesinger* Illés tizedes, *Hodlik* Pál tizedes, *Szjgyártó* Jenő és *Bartko* Elemér éé. ő. tizedesek. Tizedes lett: *Strausz* Lajos őrvezető, *Thomka* Gyula kpvj. őrvezető, *Schneller* Tibor őrvezető és *Vozáry* János éé. ő. őrvezető. Őrvezető lett: *Thausz* Márton népfelkelő.

Legénységi kitüntetések.

Béres Benedek főszámvivő, *Kohuth* Lajos I. o. számvivő altiszt (Rimaszombat) a koronás vaséremkereszttel és *Kurucz* Imre honvéd a vaséremkereszttel lettek kitüntetve.

A 28. hegyi dandár parancsnokság *Urhán* István szakaszvezető a bronz vítezési éremmel tüntette ki. — A m. kir. utépitő munkásosztag parancsnoksága *Gyurcsó* András népf. ujoncot a vaséremkereszttel a vítezési érem szalagján tüntette ki.

Előléptetés különféle alakulatoknál. A m. kir. XI. népf. őrzlj. parancsnokság *Mészáros* József népfelkelőt őrv. cím. tizedessé léptette elő. — A K. u. K. Gebirgsartilleri Reg. No. 4. Kanda *Adalbert* címz. őrmestert őrmesterré léptette elő. — A K. u. K. VI. Korpskommandó *Stern* Eugen cím. őrvezetőt cím. tizedessé léptette elő. — A K. u. K. Kreisfeldgendarm. Kommando *Seber* Pál honvédet címz. őrvezetővé léptette elő. — A m. kir. közp. táviró isk. parancsnoksága *Gajdár* Lajos és *Therni* Mátyás cím. szakaszvezetőket cím. őrmesterré léptette elő. — A m. kir. 313. honv. gyalog ezred parancsnoksága *Ondrejesik* János honvédet őrvezetővé, *Jutkovics* Béla éé. ő. hadpj. szakaszvezetőt őrmesterré, *Varga* Béla éé. őnk. tizedest szakaszvezetővé, *Szibert* János őrvezetőt tizedessé, *Schlesinger* Arnold éé. ő. őrvezetőt tizedessé, *Szedlák* Lajos őrvezetőt tizedessé, *Szatlovzski* Bertalan, *Sárik* Mihály, *Vince* Mihály, *Grlcs* Jenő, *Szabó* János, *Holma* Pál, *Czene* András, *Fehér* Ferenc, *Nagy* János, *Vajda* Márton és *Tamás* Lajos népf. ujoncaokat őrvezetőkké, *Fulik* János cím. őrvezetőt őrvezetővé, *Pecse* Sándor honvédet őrvezetővé, *Hárton* György népf. őrvezetőt tizedessé, *Elek* József őrmestert törzsőrmesterré, *Sztahó* György, *Kiss* István és *Pintér* János tizedeseket szakaszvezetőkké, *Homola* Pál őrvezetőt tizedessé, *Löcsös* Pál, *Mucsina* István, *Zsilányi* János és *Osztricza* András honvédeket őrvezetőkké, *Komáromi* László szakaszvezetőt kpvj. őrmesterré, *Szűcs* István és *Smeihil* János tizedeseket szakaszvezetőkké, *Sulyok* Kálmán őrvezetőt tizedessé, *Vizovicski* Sándor népfelk. ujoncot tizedessé, *Szabó* Lajos, *Kereskényi* Mihály, *Sesztina* János, *Koroncsi* János, *Panyák* István, *Lukács* József, *Várad* László, *Balla* Ferenc és *Lenkei* József őrvezetőket tizedesekké, *Lengyel* József, *Szedlák* Lajos és *Badó* János népfelkelő ujoncokat őrvezetőkké. *Guth* István tizedest szakaszvezetővé léptette elő. — A m. kir. 315. honv. gy. ezred parancsnoksága *Rubint* Sándor szakaszvezetőt cím. őrmesterré, *Krnács* Péter tizedest szakaszvezetővé, *Csudor* Sándor őrvezetőt tizedessé léptette elő. — A m. kir. 38. honv. gyalog h. o. parancsnokság *Kiszli* István honvédet őrv. cím. tizedessé léptette elő.

Hírek.

Híreink közlését csak a forrás megjelölésével engedhetjük meg

A februári nap.

Reszkető sugárban végig söpör rajtunk a februári nap. Nem gondoltunk rá, nem sejtettük, hogy jön, s egy napon kibukkant a hegyek mögül, pazarul megtarkította a házak falát, belopózkodott a szemünkbe, a szánkba, végig verdesett vállunkon, oda tűzködött sapkánk mellé, s megvilágította borús, sörtés arcunkat.

A nap szédít, a nap világokat sőt mi több emberi lelkeket hódít meg s derít fel.

Álmodó álmatlansággal, ha végig röpül testünkön millió hangszer szólal meg bennünk és kéjes borzongással kitarjuk sokat meggyötört lelkünket elé.

A nap a legnagyobb gyóntatóatyja, s halkult, sohasem hallott énünk megnyilatkozik: könyes arccal, de könnyen kirázunk agytekervényeinkből a legeldugottabb gondolatunkat is, és szeretve a sohasem szeretőt, megértve a soha meg nem érthetőt — áldozunk Néki.

A nap, ha februárban sűt megbolondítja az ember szívét és szépnék látja a csúnyát, s boldog szerelemmel át akarnánk fogni a mindenséget: önönmagunkat.

Lehetetlen elhatározások ezerje raktározódik fel bennünk, s boldog optimittással építgetjük a jövőnket, és bitoros fátylak közül bukkann fel a mult előttünk soha meg nem nyiladozott kárpitja. El-elbecéztetjük a „voltat” és százszor megszülettetjük magunknak a „lesz-ét”.

A nap, ha februárban megérinti a fehér, halott erdők oldalát százhangú szimfóniában csörgedezik és csúszik le a hó róla, szívárvány fényben úszik minden . . . minden, még lelkünk gondolatainak rügői is.

(Te olvasóm embertársam leszel nekem, s nem látok benned kivetni valót, te krisztusként jössz elém és én sugárzó arccal járom el néked szívem legszebb táncát.)

A februári nap, ha homlokunkra ül elrejt a ráncokat koravén arcunkról, s a sohasem látott mosoly jelenik meg a télen keménnyé fagyott, összeszorított ajkakon.

Istenem, hogy dombortdik mellünk, hogy érzünk, hogy látunk, hogy hallunk; két szemünk száz szemmé növekszik, két fülünk százszor annyit hall, mint más-kor, orrunk egy elkövetkezendő új tavasz ezernyi szagát szívja magába.

Minden lépésünkben önönmagunkra ismerünk és szeretni tudjuk acélos erősséggel magunkat, birni tudunk erős hittel és kitartással terveinkben.

Februári nap, te vagy az áldás, a minden jót hozó, te vagy képtünk mása, te vagy ki teremtész és soha sem romboldsz, te vagy a hitünk, a reménységünk, a jövőnk víziós képása.

A februári nap csak egyszer bukkan fel, de szászor megemegetjük, egyszer-egyszer játszatja még velünk saját magunkat, de eszelősen szeretjük azért, egyszer-egyszer tűnik elénk, de mindig visszászavrogjuk.

A februári nap gondolataink koboldjait húzza, de szeretve, megértőn, kacagón, össze-vissza, de őszintén.

Gáspár.

Szabadságon lévő tiszték. Hager Gottfried főhdgy, Istók Elemér hadnagy, Monczol János hadnagy, Weisz Miksa eü. zászlós, Kiss Béla zászlós, Holesch Béla hadnagy, Olteán János hadnagy, Szűk Szilárd zászlós 2–2 heti szabadságon, Klinczkó János zászlós 3 heti szabadságon, Román László e. é. ő. őrm. 2 heti vizsgaszabads., Magassy Zoltán százados 2 napi, Benkő Dezső hadnagy 2 heti, Berács Zoltán hadnagy 4 heti, Aczél Béla főorvos 8 heti szabadságon vannak.

Változások. Fenyő Miksa egészségügyi hadnagyot a kolozsvári Vöröskereszt-egylet sebészeti csoportjához helyezték át. A rohamzászlóalj géppuskás-tanfolyamra vezényelték Kricsfalussy Béla önkéntes őrmestert. Ivankievits Jenő tart. hadnagyot a belgrádi személygyűjtő állomásra utbaindult, ahol török tolmács szolgálatot fog teljesíteni. Sztengu Szilárd hadnagyot beosztották egy közvetítő állomásra romántolmácsként. Sitterli András főhadnagy és Tomcsányi Lajos hadnagy Wiener-Neustadtba utbaindultak röplő tisztiiskolába.

Sebesülés. Móczik János martaljai születésű tizedes fegyvermestert a IV. géppuskás századtól és Polyák János szirki (Gömör m.) illetőségű honvédet kórházba utalták, mivel véletlenül megsebesültek.

Halál véletlenségből. Rácz József 5-ik századbeli Besztercebányai illetőségű honvéd január 18-án hulladék gyűjtés közben egy kézigranát véletlen robbanása következtében meghalt.

Adomány. Ambrus András Pelsőc 10 koronát küldött főkszerkesztőségünknek, amit hálásan köszönünk.

Személyi hírek a pótzászlóaljnál. A budapesti honvéd helyőrségi kórházból Feller Kálmán e. ü. hadnagy bevonult. Hermann Károly főhadnagy a „Zita” helyőrségi kórházból szolgálattételre megérkezett. Babics Ferenc Boszniából a pótzászlóaljhoz visszajött. Kórházba utalták Zorkóczy József t. főhadnagyot és Pór Ernő t. hadnagyot. Hajós László t. hadnagy bevonult egészségügyi intézetből. A harcstérről mint létszám feletti bevonult Zorkóczy Miklós t. hadnagy és Spilmann János t. főhadnagy. A pecsi kórházból Alföldi István hadnagy bevonult. Dr. Bakay Kálmán főhadnagy az ezredhez utbaindult. Banner Jenő népfőhadnagyot szolgálattételre a jászberényi 11. honvéd pótzászlóaljhoz helyezték át. Kovács József oroszországból mint kicserélt rokkant segédorvos bevonult és az orvosfőnök mellé osztották be szolgálattételre. A székesfehérvári tartalékkórházból Nagy Rezső főhadnagy bevonult. Folyó évi július hó 30-ig felmentették Balás Emil t. főhadnagyot. Stock Béla utbaindult Szatmár megye munkabizottsághoz. Petrusz János t. főhadnagy-nak a kerületi parancsnokság 6 heti szabadságot engedélyezett. A Budapesti Andrassy-úti hadikórházba utalták gyógykezelés végett Bárdos Ernő t. hadnagyot. Masztig Emil százados a Csobáncz-utcai hadikórházba ment gyógykezelés végett. Az iglói géppuskás

tanfolyamról Joos Lajos t. hadnagy bevonult. Márzt Miklós t. hadnagy kórházból visszajött a pótzászlóaljhoz. Roth Izidor népfőhadnagy Sárosmegye munkabizottságtól bevonult. Egészségügyi intézetből Metz Géza zászlós bevonult. Kerületi parancsnokság rendeletére Nagy Rezső tartalékos főhadnagy a hadrakelt sereg kiképzőcsoportjához a kiképzési mód elsajátítása végett utbaindult. Kerületi parancsnokság rendelete folytán Pavlovsky Pál hadapródjelölt őrmester az 1. hadsereg szállásmesteri osztályának rendelkezéseire Brassó személygyűjtő állomásra utbaindult.

Szemlék a pótzászlóaljnál. Január hó 31-én Dr. Polinszky Béla vezértörzsorvos megszemlélt az 1–2. menetszázadot, 1–5. vaitólázás menetszázadot és az elhelyezési körleteket.

Mestitz János ezredes és Kapustyák Rezső alezredes február hó 1-én megszemlélték a menetszázadokat. Az ezredhez utbaindultak: Zimányi Szilárd, Zsuffa Kálmán és Kovács Pál hadapródjelöltek.

Kornhaber Adolf altábornagy szemlélt tartott február hó 8-án.

Kimutatás az ezredsegélyalapja javára befolyt legutóbbi adományokról:

Regula Antal főhadnagy adománya	K	10.—
Lehoczky Béla hadnagy	"	10.—
Walcz Béla hadnagy	"	10.—
Valgon Dezső hadnagy	"	10.—
Maress Géza hadnagy	"	10.—
Buda János zászlós	"	10.—
Droba Emil zászlós	"	10.—
Vall Imre zászlós	"	8.—
Csillik István zászlós	"	8.—
Bagyó Béla hadnagy	"	6.—
Román László önk. őrm.	"	6.—
Vladár Tibor főhadnagy	"	5.—
Murányi János zls	"	5.—
Stolez Gyula önk. őrmester	"	5.—
Szita Flórián tiszth.	"	4.—
Kriszta János tiszth.	"	2.—
Röth Mór önk. őrmester	"	6.—
Groszmann Vilmos szkvt.	"	2.—
Ezredtörzs tel. osztág	"	6.42
N. N.	"	3.—
Ezr. segélyhely tiszti persely	"	39 58
Kártya nyereség	"	5.—
N. N.	"	42.—
III. zlj G. H. gyűjtése	"	60 82
Novák leányok Budapest	"	5.—
II. zlj G. H. gyűjtése	"	85 60
III. zlj " " " " " "	"	72.05
N. N. adománya	"	3.—
39 h. o. kiképző csoport	"	256.64
Ghyecz Ferenc százados	"	14.47
Ezredtörzs tisztikar	"	52.—
Báró Miksi fog nyereség	"	10.—
III. zlj tiszti étkezde	"	30.—
Ezred s tiszti persely	"	36.—
Ezredtörzs tiszti étkezde	"	70.50
" befolyt kártyaszám	"	16.56
" tiszti étkezde persely	"	28.—
Istók Elemér hdgy érempótdij	"	15.—

Összesen K 978.64

(Folytatjuk a következő számban.)

Róth Ferencz önkéntes meghívása. Gróf Schönborn-Buchheim Károlyné, a Hadigondozó Hivatal"-beli látogatása alkalmából az orvosi kar diszvacsorát rendezett, mely után zártkörű hangverseny volt. A hangversenyen a főméltóságos asszony kívánságára Róth Ferencz hegedűművész bajtársunk is közreműködött. A grófnő a koncert végeztével hosszasan elbeszélgetett a művészszel és pártfogását megígérve, bécsi palotájába hívta meg.

Baleset. Jaczkulják József 42 éves málnapataki (Nógrádm) illetőségű honvéd a kiképző csoportnál szomorú véget ért. Február 1-én a szálláskörletét este 9 óraker elhagyta, magához véve a kulcsát. Valószínűleg a Nyárádból akart vizet meríteni s a befagyott folyón lévő lékbe esett. Holttestét csak hosszas keresés után sikerült kifogni. Február 7-én volt a kiképző csoportnál a temetése, a tisztikar és a legénység mély részvétel mellett.

A harctérre ment február 4-én a kiképző csoporttól a XXXII. menetzlj. egy százada az ezredhez. A csoporttól szeptember hónap óta nem ment menet pótlásra. Századparancsnok Löffy Gyula hadnagy volt. Alantosok: Kőszeghy Berci, Sisák Pali, Számel Dániel zászlósok, Ordódy Pál, Pataky Rezső hdprij-ek.

Kitüntetés. R Boross Gábor századost, a 16. ezred kiképző csoportjának a parancsnokát, Ő Felsege ujjalag kitüntette a katonai érdemkereszttel. A kardos aranypánthoz szívből gratulálunk

Vezénylés. Schmidt Sándor hdgy, a 16. csop. kiképző parancsnokságtól a 11. csop. kiképző parancsnokságához, Szerdahelyi Jenő hdgy a jobbhágyfalvai rohamtanfolyamba, Szutórisz Károly hdgy a marosvásárhelyi lovas hadosztály tisztii iskolába vezényeltetett.

Nyugtázás A Jolsván f. évi február hó 2-án megtartott Cabaret előadással egybekötött táncmulatság alkalmával befolyt jövedelemről a következőkben számolok el:

Bevétel összesen 1700 K 30 fill
Kiadás 630 „ 70 „

Tiszta maradvány 1069 K 60 fill melynek felét 534 kor. 80 fill. a besztercebányai 16-ik honvéd gyalog ezred a másik felét 534 kor. 80 fill pedig a cs és ir kir 25-ik gyalogezred parancsnokságának az ezen ezredék özvegyeinek és árváinak alapját kezelő pénztárhoz leendő juttatás céljából megküldtem.

Hálás köszönettel nyugtáztatnak a következő felülfizetések. Dr. Gocso Gusztáv 26 kor. Fridman Dezső (Lubény) — Hering Samu, Jureczky Nándor, Langos Lajos, Csernuch Emilné, Dr. Szontagh Vilmos, Török János, Szénássy Béla, Hotzmann Rezsőné, 20—20 kor. Illés Ödön 13 kor. 2 honvéd hadnagy 12 kor. Dr. Hensch Géza, Demeter Ernő, Idsb. Urbánik János, Czibur Emilné, Izr. Nőegylet, Fridman Áron, Deutsch Gyula, Klein Henrik, Andrassy László, 2 honvéd tüzér, özv. Grol Imréné, Hegedüs Lajosné, Bárdossy Miklós (Lubény), — Czibur Imre, Merényi Lajosné (Miskolcz), özv. Czékus Lászlóné (Lice), Safcsák Lujza (Lubény) Hokky Béla (Rozsnyó), Szentpétery László (Lubény) 10—10 kor. — Csernok Lajos 9 kor., — özv. Schmer Adolfné 8 kor., — Schwarz Ferencz 7 kor., — Weisz Vilmos, Barna József (Murányalja) Weisz Zsigmond, Varga Béla, Solymos Sándor, Neogrády Emil, Nyéky hadnagy, 6—6 kor. —

Chalupka János, Littmann Zsigmond, Porubszky Imre, Jureczky Tibor, Holko nővérek, Lederer Ármín, Györfly Bertalan, Biederman Mór, Scsehovics János, Stitniczky Bertalan, Péter János, Rivnyák Károly 5—5 kor. — Glük Jakab, Dr. Rác Endre, Kiszely János, Gál György, Czibur László 4—4 kor. Kristófik Márton, Mikulás János, Lojkovics András, Frank Nándor, Steinberger Dezső, Dabrovsky Miksa, Markovszky Imréné, özv. Csernok Antalné, Stern Szerén, Gál András, 3—3 kor., Gvacsovszky András, Dr. Soltész Béla, Klein Aladár, Czubo Lajos, Remenyik Samu, Sebestyén Irma, Biederman Jenő, Nagy Gyula, Fabian Lajos 2—2 kor. Mitskey Károly, Kovács János, Hrivnák János, Karaffy László, Zajacz Elemér, Volf Samu, Petrozsényi János, Remenyik, Roszjar Endre, Lentkovszky András, Jurin András, Ferencz, András Kuszka János, Langos Lajos 1—1 korona, Adriányi Antal (Gömörrákos) 4 kor.

Jolsva, 1918. évi február hó 5-én.

Gömöri Samu,
főrendező.

Mi hálás szívvel mondunk köszönetet Jolsva város polgárságának, s mindazoknak a kik közreműködtek és fáradoztak a kabaré sikere érdekében és különösen hálás köszönetet kell mondanunk Gömöri Samu főrendezőnek, akinek fáradhatatlan buzgalma nagyban hozzájárult az est sikeréhez.

Szerkesztői üzenetek.

Névtelen, vagy jelítség levelekre nem válaszolunk.

Dr. T. Z. A tárcsa megjött. Sajnos, — terjedelme miatt — nem hozhatjuk. A másik jön. Üdv! — **Önkéntes.** Az irásokat megkaptuk. Az egyik repszert már most hozzuk. A verseket még nem bíraltuk el, mert a szépirodalmi rész vezetője szabadságon van. További dolgait várjuk. — **Kriszó Györgyné Gácsfalú.** Mi sem tudunk még róla semmi közelebbit. Ha esetleg hír jön róla — írunk. — **Waitzlg A. Budapest.** Tévedés lehetett. Pótlólag megküldtük. **Többeknek.** Amint látják, bármennyire is tartózkodtunk tőle, a többi tábori újságoknak megfelelő árra kellett emelnünk a mi lapunk árát is. Reméljük, hogy régi olvasó gárdánk hű marad hozzánk. — **Léda.** Cikke nagyon érdekes, de már aktualitását veszítette. Sajnálattal nem közölhetjük. — **Bibi.** Hasonló kérdésekre az „Új Idők” szépségápolás rovatában talál választ. — **Áruhalmozó.** Ukrán lisszell még nem szoiálhatunk. Az első szállítmányok kb. májusra várhatók. **Főmentett.** Attól tart, hogy a felmentését revüülják. Legjobb ha bevonul, akkor többé nem molesztálják. — **Érdelkődők.** A tervezett hangverseny meglesz, csak halasztást szenvedett. **Tyn.** Mi is írhatnánk levelet egy hűtlen barát után, de nem tesszük, mert a clissék kopnak és akkor az állunk is felkopna, azok hiányában. Éljen boldogul, ha ugyan a lelkiismeret enged. Egyébként ne fájjon nagyon, hogy elmentél, mert az *idegességre* nincs többé gyógyír.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Tábori posta 425.

Fiók szerkesztőség és kiadóhivatal Besztercebánya.
ahová a lapnak szánt közlemények
és előfizetési díjak küldendők. ○ ○

Kiadó: a m. kir. besztercebányai 16. honvéd gyalogezred történelmi osztálya.

Felölös szerkesztő: KUN BERCI.

Telefon 67. szám.

Ő cs. és kir. Fensége József Főherczeg
Udvari szállítója.**MULICZKY ISTVÁN**SZINGYÁRTÓ ÉS NYERGES
BESZTERCZEBÁNYA.

Készít:

Lószerszámokat, nyereg felszereléseket és a hadsereg részére szükséges

mindennemű börcikkeket

CZÁRÁK JÓZSEF

HUNGÁRIA KÁVÉHÁZA

BESZTERCZEBÁNYA.**STEINER és LÖWY****BESZTERCZEBÁNYA**Gyümölcs-likőr lepárlás- és
rum-gyár.Borovicska-, szilvórium-,
borseprű- és barackpálinka
nagyfőzde.Ezredünk tisztikara és legénysége, ugyszintén
kantinok szükségleteiket, tábori felszerelést a**Reményi bazárban szerzik be.**

Maros-Vásárhely.

Telefon 27. ===== Telefon 27.**TISZTEK!!**

Frontra menet és frontról jövet mulassunk az

ADRIA KABARÉBAN**MAROS-VÁSÁRHELYT.****ANGYAL drogeria.**

Fekete Mihály, Maros-Vásárhely.

A Transsylvaniaival szemben. Telefonszám 380.

Szakmába vágó cikkekben óriási

választék.

Pezsgők. Fényképezési gépek és cikkek.

**MAGHOLDF. KÖNYVNYOMDÁJA, KÖNYV-
ÉS PAPIRKERESKEDÉSE****BESZTERCZEBÁNYA**

TELEFON: NYOMDAI: 68.

BETHLEN GÁBOR-U. 18.

KÖNYVKERESKEDÉS: 106.

Utólérhetetlen a

Kardos-féle ruhafesték.

Ujjá és széppé teszi a

legkopottabb ruhát is.

Gyár és főelárusítóhely Kardos Henrik ruhafesték-
gyára Pápa.**Beszterczebányai****első magyar****gyümölcslepárlás****Likörkülönlegességek és Rumgyár****gőzerőre, Szilvórium-, Törköly-,****Borovicska-, Seprű- és Barack-****főzde, Cognaclepárlás, Gyümölcs-****szörpök és Gyümölcsborsajtoló****hidraulikus üzemmel ajánlja köz-****kedveltségnek örvendő gyártmányait.**